

населення. Потрібно запровадити методи, котрі без додаткових затрат коштів та матеріальних засобів дозволять працювати більш результативно на користь тих, хто потребує соціального захисту.

Література:

1. Юрчик Г. Соціальний захист зайнятого населення України в умовах економічної нестабільності / Г.Юрчик // Україна: аспекти праці. – 2015. №1. С. 34-41.
2. Кашуба Я. Концептуальні засади трансформації механізму соціального захисту населення в умовах становлення ринку праці в Україні / Я. Кашуба // Україна: аспекти праці. – 2015. №3. С. 3-7.

Ірина КОВБАСОВСЬКА

студентка факультету фінансів

Тернопільської національний економічний університет

Науковий керівник:

к.е.н., доцент кафедри банківської справи Метлушко О. В.

ВПЛИВ ФІСКАЛЬНОЇ ПОЛІТИКИ НА ЕКОНОМІКУ ДЕРЖАВИ

Будь-яка держава не може виконувати свої функції без наявності фінансових ресурсів. За рахунок перерозподіленних державою коштів, які акумулюються в спеціалізованих фондах грошових коштів здійснюється фінансування державних програм, забезпечуються права громадян на освіту, першу медичну допомогу, відбувається грошове забезпечення інфраструктури. Відповідно до вітчизняного досвіду основним методом такого перерозподілу є податковий, який забезпечує 79-83% доходів державного бюджету України [1, с. 174]. Його результати відображено в табл. 1.

Таблиця 1

Питома вага податкових надходжень у доходах державного бюджету України за 2014-2018 рр.

Рік	2014	2015	2016	2017	2018
Доходи державного бюджету України, млн. грн.	377 821 587,5	516 980 130,3	607 966 450,8	771 266 617,6	917 879 366,4
Податкові надходження, млн. грн.	299 588 860,2	409 970 879,6	502 554 559,6	630 095 747,1	759 897 906,7
Питома вага податкових надходжень	0,792937	0,79301090	0,82661561	0,816962296	0,82788428 9

Джерело: [2]

Головними цілями фіскальної політики є згладжування циклічних коливань економіки, забезпечення стійкого економічного зростання, помірні темпи інфляції. Ефективна фіскальна політика може значно покращити виробничу активність економічної системи і забезпечити стабільне і достатнє наповнення прибуткової частини державного бюджету.

З однієї сторони завдання фіскальної політики – це вилучення фінансових ресурсів у суб'єктів господарювання, але поряд із цим варто не дозволити зниженню їх ділової активності. Бо при підвищенні ставки податків знизиться рівень заощаджень, пропозиції праці. А в свою чергу зниження податків зможе сприяти економічному росту в довгостроковій перспективі і зниженню темпів інфляції [3].

Залежно від впливу на макроекономіку виділяють стимулюючу і стримуючу фінансову політику.

Основною ціллю стимулюючої фінансової політики в короткостроковому періоді є подолання циклічного спаду, а в довгостроковому зростання економічного потенціалу держави і розширення пропозиції факторів виробництва.

В свою чергу стримуюча фінансова політика забезпечує приборкання інфляції шляхом впливу на сукупний попит. Це відбувається через зниження державних витрат, підвищення ставки податків. В теоретичному аспекті це дозволить знизити інфляцію, але призведе до спаду виробництва і зростання безробіття. І за рахунок зниження державних видатків в таких сферах як наука, освіта, ринкова інфраструктура у довгостроковій перспективі може утворитись загроза руйнування економічного потенціалу держави.

Тому, вважаємо, що при виборі оптимальної політики держави важливо провести зважене і комплексне оцінювання можливих результатів діяльності національної економіки.

Фінансову політику вважають безпечною, якщо не відбувається зростання частки боргу у валовому внутрішньому продукті. Адже поступове збільшення даного показника вказує, що держава з часом буде змушена всі свої доходи спрямовувати на погашення державного боргу. Тобто потрібно вибрати такий набір фінансових важелів, який забезпечить формування дохідної частини бюджету в максимально можливому обсязі, але при цьому не спричинить неконтрольоване зростання державного боргу як частки національного доходу [4].

Фінансова політика є недієвою якщо вона спричиняє зростання бюджетного дефіциту, який за відсутності економічного зростання може спричинити виникнення дефолту. Вона буде ефективною тоді, коли її розробка буде узгоджуватися з бюджетною політикою, з особливостями національного розвитку, ситуації в країні і з довгостроковою стратегією держави.

Підсумовуючи, зазначимо, що ефективна фінансова політика має дотримуватись як інтересів держави, так і платників податків. Тобто важливим є встановлення максимально допустимого рівня податкового навантаження з метою забезпечення максимального прибутку. Високе податкове навантаження спричиняє низку негативних явищ, зокрема: виникає «тіньова економіка», формується недовіра громадян до фінансових інститутів, стримує зростання валового внутрішнього продукту, створює соціальну напруженість серед населення. Тому важливо забезпечити уникнення таких наслідків або мінімізувати їх вплив на економіку держави.

Дієва фінансова політика може вплинути на рівень розвитку економіки. Тому вважаємо, що для України основним завданням має стати формування такої діяльності фінансових органів, яка призведе в майбутньому до вирішення соціальних проблем і забезпечення сталого економічного розвитку.

Література:

1. Піскова Ж. В. Формування системи показників фінансової ефективності податків: теорія і практика / Піскова Ж. В. // Науковий вісник Мукачівського державного університету, Серія Економіка. – 2016. – Випуск 2(6). – С.174-180.
2. <http://zakon.rada.gov.ua>
3. Носіков Д. М. Фінансова політика держави: теоретико-правовий аспект / Носіков Д. М. // Державне будівництво та місцеве самоврядування. –2016. – Випуск 31. – С. 178-192.
4. Бантон В. Д., Тарангул В. І. Фінансова політика та механізм її реалізації. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.investplan.com.ua/pdf/21_2010/10.pdf